

BANÇO* ÇALAN ÇOCUK

Bir ikinci bahar sabahı veya hüzünlü bir sonbahar gününün erken zamanı. Artık Mega Köy olmuş İstanbul'da kendimi bir işim nedeniyle bir-an önce Bakırköy Adliyesine atmanın telaşı ve düşüncesi içinde Moda'daki sakinlikten Söğütlüçeşme kuru kalabalığına doğru yürüyorum. Oradan metrobüse binip İncirli durağında inip, Bakırköy Adliyesine ulaşacağım.

Anlatılamaz korkunç trafiği ile,kaldırımlarda yürüyen pizzacı motorları ile, 19 milyonu aşmış nüfusu ile,kulakları sağır edecek gürültüsü ile,arabesk tarzda ve en yüksek volümlü şarkıları ile,görgüsüz zenginleri ile,sadece seks yazan, çocuğunu anlatan perçemli köşe yazarları ile (sanki bu memlekette kültür,sanat,sosyal,hatta magazin alanında başka hiçbir sorun yokmuş gibi) Bağdat caddesinde ralli yapan ve kaldırımlarda insanları ezen fırlama zengin çocukları ile,televole medyası ile,kirlenmiş denizi ile bu kent boğuyor artık beni.

Kısa vadede İstanbul'dan kaçış için Sait Faik'in Burgaz Adasını düşünüyorum.En kısa yol... Ancak İstanbul gibi; o cenah yani adalar da kirlendi. Nerde Büyük Usta 'nın balıkçıları.Nerde Fatih-Atikali tramvayları,Nerede Moda deniz hamamı..Ve nerede bir buçuk milyon İstanbul'un beyefendi insanları,tül perdeli vapurlarda veya tramvaylarda birbirlerine başlarını eğip,melon şapkaların çıkarıp günaydın diyen İstanbul Burjuvası.Neredeler? Nereye kayboldular kimbilir? Tümü Elimizin altından kayıp gittiler.

En iyisi Bodrum'a kaçmak bir süre. Marina da iki kadeh atıp, Fazıl Say dinlemek. Konser sonrası güzelim Bodrum havasını koklayıp,yazın en sıcakında bile ,nemsiz Turgutreis rüzgarını içine çekmek.

İşte bu düşüncelerle iğrenç İstanbul trafiğinde itiş-kakış Metrobüse kadar ulaştım.

Beğenelim beğenmeyelim, AKP'li Belediye'nin İstanbul'da yaptığı iyi işlerden biri de metrobüsler.Tercihli yol uygulaması ile; Kadıköy'den Mecidiyeköy'e on beş dakikada ulaşmak mümkün. Söğütlüçeşme'den dakikasında gelen yepyeni metrobüslere biniyorum. Kafamı sağa çevrince maç kuyruklarından sırt sırta yapışmış fanatikler gibi yığılmış arabalar, sol tarafta acemi yedek subay taburu gibi birerle kol talime çıkmış her markadan lüks otomobiller.

Bir tek otobüs yok. Jeepler, jeepler, jeepler... Altı çekerlisini mi istersin, dört çekerlimi, arazi viteslisini mi, 4x4 mü, 6x6 mı? Bazısında en az bir metre uzunluğunda metalik bir tampon var. Bir o kadar da arkada. Sanırsın herifçioğlu ikinci dünya savaşında Alman panzeri kullanıyor. İyi de bu adam nasıl park yeri buluyor, İstanbul cangılında.

Bazılarında öylesine ön ve arka farlar var ki.Bu sistem cankurtaranlarda yoktur.

Audisi, Mercedesi, Toyotası, Rang Rover yavaş yavaş ilerliyorlar. Kimsede bir sıkıntı yok. Bazıları radyolarını sonuna kadar açmış kötü bir arabesk dinliyor. Hemen önümüzde markasını okuyamadığım kesinlikle cihan savaşından kalma ayrı bir jeep. Ama birden dehşet içinde kalıyorum. Sadece Irakla ilgili savaş filmlerinde ve Irak savaşını anlatan fotoğraflarda gördüğüm, eni benim mütevazi Ford Taunus'un boyundan fazla kocaman tekerleriyle savaş tipi bir hilkat garibesi. Soruyorum gençlere bir tuhaf ta adı var.

- Amca onun adı Hammer. Sadece Irak'ta Amerikalı askerlerin kullandığı jeep!

Diğeri, jöleli saçları, kulağında küpesiyle lafa karışıyor.

- Oğlum. Ben de olsa böyle bir kocaoğlan, Bağdat caddesin de ne hava atarım.

Korkarak lafa karışıyorum ister istemez:

- Evladım sokarlar mı bu garabeti Bağdat caddesine.

- Ne garabeti amca. En az dört tane var, Bağdat caddesin de. Hatta birisi Argun

abinin. Hani şu TV'ler de yarışma yapan yakışıklı ağabeyin.

- Hem de vergi rekortmeni olmuş senin Argun.

- Olsun kardeşim. Adam ne program yapıyor. Reytingi fazla. On Hammer feda olsun Argun abime. Kaç mektup attım... Beni de alsın yarışmaya, meşhur olurum.

Böylelikle metrobüsün bir köşesine sinip, gençlerimizin yaşam düzeyleri ve kültürel yapıları hakkında fikirler edinirken, bu yoldan milyonları götüren sanatçılara (!) karşı gizli kıskançlık duyuyorum içimden.

Hemen bütün dünyayı arşınladım. Böylesine jeep dolu başka bir ülke görmedim. Ne zengin memleketiz yarabbi. Benim bildiğim jeep sadece dağ bayır ve çöllerde kullanılır. Ya da Teksas'ın petrol sahalarında. Afrika safarilerinde falan. Amerika, Afrika, Asya tüm dünya ülkeler dahil Türkiye hariç. Ana arterlerinde ve şehir trafiğinde Hammer jeep kullanan başka bir ülke yoktur... Sebil mübarekler sebil! İyi de bu para nerden geliyor. Ne zengin ahalimiz varmış...” diye düşünürken.

Birden nasıl oluyor bilmiyorum, bu erezyona uğramış toplumda bir güzel insan yüreğimi elliyor sanki. **O Banço Çalan Özürlü Çocuk.** Acıbadem durağında biniyor metrobüse. Latin Amerika'nın milli çalgısı banço'nun küçük bir maketi asılı boynunda, elinde bir torba içinde selpak mendiller var. Boynu sağa eğilmiş. Gencecik vücudunda özrü var ne yazık ki! On beş veya on altı yaşında. Elindeki mendil demetini uzatıyor yolculara. Boynunu doğrultmadan, kelimeleri heceliyor. Zor anlaşıyor söyledikleri:

- Meeendil allırrrrmısınız? Bir lira. Meeendil. Selpak. Alırmısınız lütfen.

Sonra eliyle bançonun tellerine dokunuyor. O küçük aletten inanılmaz bir Latin Amerika ezgisi çıkıyor. Sanki Luço Gatika ve Angustio... Dehşet içinde gözlerim yerinde fırlayacak gibi oluyor. Hemen bir beşlik uzatıyorum. Mendil vermeye çabalıyor. Hem de beş mendil birden. Tanesi bir TL çünkü... Elimle kibarca itiyorum...

- İstemez diyorum, sende kalsın...

Tavır koyuyor. Birden hırsıyla beş mendili birden kucağıma atıyor âdete. Sonra protest bir sesle içindeki çılgınlığı dışarı atıyor:

- Been dilennnci değilim ammca! Özürlüyüm!!!

Gözlerim doluyor. Başka bir şey söyleyemeden mendilleri cebime koyuyorum. Banço çalan çocuk herkese aynı tavrı sergiliyor. Parayı alıyor, mendili veriyor... Ve ufak pançosu ile nefis bir Latin Amerika ezgisi... Bançonun tellerine dokununca uzaklara çok uzaklara gidiyor. Kendini bu acımasız toplumdan soyutluyor. Bulutların üstünde sevgilisi ile banço çalarak dans ediyor adeta. Küpeli ve jöleli saçlı Hammerci genç büyüğü bozuyor. Takılıyor Banço Çalan Çocuğa:

- Ulan yamuk her gün aynı şey. Yine buldun yolunu...

Kan beynime sığıyor. Dövmek istiyorum hergeleyi. Boğazına yapışıp, bağırarak istiyorum:

- Alçak namussuz. Yamuk olan sensin. Toplumun yarısı gibi... Bir daha dokunursan o çocuğa seni hammer jeepin altında ezerim göğüsüz...

Diyesim geliyor. Bir şeyler boğazımda düğümleniyor. Tüm otobüs gibi sessiz ve tepkisiz kalıyorum. Özürlü çocuk pançosunu çalarak metrobüsten inmek zorunda kalıyor. Kaç mendil satmış bilemiyorum. Ancak kırgın olduğunu belirleyen bir tavırla bana el sallıyor.

Metrobüsün acil kırmızı düğmesini basıyorum. Duruyor. Yolcuların şaşkın bakışları arasında inip banço çalan çocuğun peşinden koşuyorum.

- Banço çalan çocuk, banço çalan çocuk bekle. Bekle beni .. diye bağıyorum avazım çıktıkınca. Anlıyor. Topluma çok kızdığı belli. Kurtlar sofrasından hemen uzaklaşıp kendi büyüdü dünyasına dönmek istiyor. Adımlarını hızlandırıyor. Birşeylere kırılmış gibi başını omuzlarını arasına iyice saklayarak, durağın arkasındaki büyük ağaçların arasında kaybolup gidiyor.

Çaresiz geriz dönüp,yeni gelen araca biniyorum.İnceye dek; Latin Amerika'da(Venezüela) uyuşturucu batağındaki binlerce çocuğu klasik müzik orkestraları kurarak, Çello Çalan 250.000 i aşkın gencin hayatını kurtaran **EL-SİSTEMA** organizasyonunun İstanbul'da gerçekleşmesini düşünüyorum..

Peru'daki Karakas'ın kenar mahallelerinden geçerken ,onlarca gencin ufak orkestralar halinde klasik müzik çaldığını görürsünüz.. Bunlar bir zamanlar uyuşturucu batağındaki 20 li yaşlardaki sokak çocuklarıdır.Hem de kendi enstürmanları ile,Mahler,Brahms ve Mozart çalıyorlar turistlere.Doęal olarak kendi yerel müziklerini.Para kazanıyorlar. Hayatları kurtuluyor.

Geçenlerde Pendik Adliyesinde Çocuk mahkemesinde bir duruşma izledim. En az yirmi çocuk esrar,uyuşturucu ve hırsızlıktan yargılandı o gün(!)Neden El Sistema benzeri bir organizasyon İstanbul'da gerçekleşmesini,Metrobüsü yapanlar bu işi,hayda-hayda yapar.İllaki Mozart veya Brahms çalmak da şart değil.Onlara yakın klasik Türk Müziğimiz var. Bu işe Belediyelerin ön ayak olmasını düşünüyorum. Hatta böylesine önemli bir girişimi, pilot bölge olarak ,hazır alt yapısı kurulmuşken (Marinadaki açık hava konser salonu) Doğuş gurubu,Bodrum Belediyesi ve Bodrum Ticaret Odası birlikte yürütebilirler mi diye düşünüyorum.

Politik görüşü ve çizgisi ne olursa olsun güzel ve yalnız ülkemizde El Sistema'yı gerçekleştirecek partiye vereceğim diyorum, gelecek seçimlerde oyu...Bilge bir kişinin sözleri geliyor aklıma:

GELECEK SEÇİMLERİ DEĞİL,GELECEK NESİLLERİ DÜŞÜNÜNÜZ.

İçimden gülüyorum.

Münir Göker

*Banço,genellikle Latirn Amerikada çalınan ,gitar,ud,hatta kanun karışımı boğaza asılan bir telli çalgı

**1975 yılında Jose Antonio Abreu adında Karakas'lı bir ekonomist tarafından kurulan orkestralar zinciri.Bu gün 35 yaşında olan El-Sistema hepsi potansiyel suçlu 260.000 Venezüela'lı çocuğa müzisyen olarak iş imkanı sağlamış.El –Sistema'da 15.000 müzik eğitimci,130 gençlik orkestrası,70 çocuk orkestrası ve 30 senfoni orkestrası var.Bu sisteme takılan çocukların %70 i yoksulluk sınırının altında yaşıyordu. Şimdi hepsinin rahatı yerinde. Dünyada başka bir örneği yok. Ne diyelim darısı başımıza..Bu arada bir son dakika notu. El Sistema'nın en önemli Orkestrası Bolivar Senfoni orkestrası Eczacıbaşı Gurubunun girişimi ele 7-8 Ağustos tarihlerinde İstanbul'da iki konser vermek için geliyor.Sn. Bülent Eczacıbaşı'nı kutluyorum bu girişimi için.Bodrumdaki ilgililere duyurulur. Her-türlü yardıma amadeyim.